

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/46/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200931
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200931.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: V. D., bytom V. XXX/XX, I. T., právne zastúpeného Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100902/147784/2014/CI zo dňa 23.05.2014, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2014-47 zo dňa 26.03.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2014-47 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/147784/2014/CI zo dňa 23.05.2014, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) odvolaniu žalobcu nevyhovel a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 1096272/1/47672/2014 zo dňa 24.01.2014, ktorým tento žalobcovi určil základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 v množstve 2,568 hektolitrov 100% alkoholu pri teplote 20°C a vyrubil spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 2.412,36 €, ktorú Colný úrad Prešov určil podľa pomôcok. Zároveň vyslovil, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu (ďalej len „zákon č. 105/2004 Z.z.“) v znení platnom a účinnom v čase vzniku daňovej povinnosti a podľa § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. je osobou povinnou platiť daň.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom. Konštatoval, že dôvodom, pre ktorý bolo vydané Colným úradom Prešov rozhodnutie o vyrubení spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 2.412,36 € bola tá skutočnosť, že daňovému subjektu vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z liehu za uvedené zdaňovacie obdobie 15.02.2008 podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. a v spojení s § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. je osobou povinnou platiť daň, nakoľko mu táto povinnosť vyplýva z § 14 ods. 3 zákona č. 105/2004 Z.z., v zmysle ktorého ustanovenia je povinný daňový dlžník podať colnému úradu daňové priznanie do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vyslovil, že k uvedenému záveru dospel na základe obsahu administratívneho spisu, hlavne zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 15.02.2008, ako aj z rozhodnutí o zabezpečení zo dňa 29.02.2008 a 22.05.2011, z rozhodnutia o prepadnutí zo dňa 30.03.2012 a napokon aj z výzvy na podanie daňového priznania a zaplatenie dane Colného úradu Prešov zo dňa 08.10.2012 a oznámenia daňového subjektu zo dňa 23.01.2013. Ďalej uviedol, že podstatou vydania samotného rozhodnutia o vyrubení spotrebnej dane z liehu bolo oznámenie o určovaní dane podľa pomôcok vydaného colným úradom dňa 23.01.2013, ktorým oznámením správca dane daňovému subjektu, tzn. žalobcovi jednoznačne oznámil, akým postupom bude ďalej postupovať pri vydaní samotného rozhodnutia na základe určenia dane podľa pomôcok. Pri určení dane podľa pomôcok vychádzal správca dane z protokolu o určení dane podľa pomôcok, z ktorého napokon vychádzal aj súd prvého stupňa pri svojom závere, ako aj z rozhodnutí správnych orgánov a to Colného úradu Prešov a rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo napadnuté podanou žalobou.

Mal za to, že uvedenými listinnými dôkazmi, ktoré boli podstatou vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného, bolo jednoznačne preukázané, že u žalobcu vznikla daňová povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. účinného k 31.12.2008, pričom podľa tohto zákonného ustanovenia daňová povinnosť vzniká dňom zistenia liehu, ktoré sa nachádzajú alebo nachádzali u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ak táto právnická alebo fyzická osoba nevie preukázať pôvod, alebo spôsob nadobudnutia liehu v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nenakladá s liehom ako vlastným. V spojitosti s uvedeným krajský súd poukázal na obsah § 12 ods. 3 cit. zákona, pričom za takýto deň považoval rovnako ako colný úrad deň 15.02.2008.

Zároveň označil za nesporné, že žalobcovi za lieh v celkovom množstve 2,568 hl liehu vznikla daňová povinnosť, nakoľko žalobca preukázal vlastnícke právo k týmto liehu (zabavené liehoviny SBL Vodka Bratislavská jemná 106 ks a SBL Run 536 kusov). Ďalej uviedol, že z tohto dôvodu je daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 12 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z., pretože ako fyzická osoba nevedel preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod, resp. spôsob nadobudnutia SBL liehu, ktorý bol u neho zistený.

Stotožnil sa s názorom colného úradu, že daňový dlžník podľa § 14 ods. 3 zákona č. 105/2004 Z.z. je povinný podať colnému úradu daňové priznanie do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Následne dal do pozornosti, že v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 105/2004 Z.z. správca dane žalobcu vyzval písomnou výzvou zo dňa 08.10.2012 na podanie daňového priznania a na zaplatenie dane, ktorý si žalobca v odbernej lehote neprevzal. Následne Colný úrad Prešov v predmetnej veci na základe Protokolu zo 16.04.2013 sp. zn. 9006272/1/183973/2013 vyrúbil žalobcovi rozhodnutím č. 1096272/1/47672/2014 zo dňa 24.01.2014 a určil základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 v množstve 2,568 hektolitrov 100% alkoholu pri teplote 20°C a vyrúbil spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 2.412,36 €. Toto rozhodnutie bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného sp.zn. 1100902/147764/2014/CI zo dňa 23.05.2014.

Ďalej konštatoval, že na základe uvedenej skutočnosti podľa § 148 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku

správca dane zistil základ dane a určil daň podľa pomôcok, ktoré mal k dispozícii, a ktoré si zaobstaral bez súčinnosti s daňovým subjektom. V súlade s § 49 ods. 1 daňového poriadku následne správca dane vyhotovil Protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručil žalobcovi dňa 06.05.2013 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k Protokolu, ku ktorému sa mal vyjadriť, resp. tento prerokovať dňa 17.01.2014, na ktorého prerokovanie sa však nedostavil tak žalobca, ako ani jeho právny zástupca.

Krajský súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nakoľko boli splnené podmienky pre určenie dane podľa pomôcok, správca dane Colný úrad Prešov vyrubil správne žalobcovi základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 2.412,36 € v súlade s vyššie cit. zákonnými ustanoveniami tak zákona č. 105/2004 Z.z., ako aj v súlade s ustanoveniami daňového poriadku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2014-47 zo dňa 26.03.2015 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 1100902/147784/2014/CI a vec mu vráti na ďalšie konanie. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že k určovaniu dane podľa pomôcok môže správca dane pristúpiť, ak sú splnené zákonné podmienky, ktorými sú: (1) dostatok podkladov pre záver, že daňovému subjektu daňová povinnosť svedčí, (2) existuje výzva na podanie daňového priznania a (3) k podaniu daňového priznania nedošlo. Podmienky musia byť splnené kumulatívne a tvoria zákonný predpoklad pre začatie procesu určovania dane podľa pomôcok.

Podľa žalobcu proces určovania dane podľa pomôcok začína oznámením o začatí určovania dane podľa pomôcok, v konaní sa použijú pomôcky získané v súčinnosti i bez súčinnosti s daňovým subjektom a končí dňom doručenia Protokolu o určení dane podľa pomôcok, keď predtým je právom daňového subjektu sa k nemu vyjadriť. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku je správca dane povinný dbať, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie je správca dane v procese určovania dane podľa pomôcok povinný prihliadnuť tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňový subjekt, aj keď ním neboli uplatnené tak ako to uvádza ust. § 48 ods. 5 daňového poriadku. Žalobca vo svojom odvolaní namietal tú skutočnosť, že rozhodnutie o určení dane podľa pomôcok neobsahuje správnu úvahu, na základe ktorej správca dane prihliadol k okolnostiam, z ktorých plynú výhody pre daňový subjekt, nie je takéto rozhodnutie schopné prieskumu v tom smere, že odvolací orgán nie je schopný preskúmať rozhodnutie v tom rozsahu, ako to požaduje zákon v § 74 ods. 5 (v spojení s § 63 ods. 5) a takéto rozhodnutie je potrebné ako nezákonné zrušiť a v prípade vrátenia veci na ďalšie konanie uložiť prvostupňovému orgánu rešpektovať ust. § 48 daňového poriadku a riadne sa vysporiadať s okolnosťami svedčiacimi v prospech daňového subjektu tak, aby prípadná daň bola určená dostatočne spoľahlivo.

Podľa žalobcu za výhodu bolo potrebné považovať okolnosť, že spotrebiteľské balenia liehu boli označené pravými kontrolnými známkami a podľa jeho názoru ide teda o okolnosť, ktorá svedčí v prospech daňového subjektu a na ktorú bol správca dane povinný prihliadať aj bez toho, aby to daňový subjekt namietal, a následne preskúmateľným spôsobom je správca dane povinný uviesť ako (a či vôbec) prihliadol k okolnostiam znamenajúcim výhodu pre daňový subjekt. Tieto skutočnosti v zmysle § 48 ods. 5 daňového poriadku patria k zákonným podmienkam pre proces určovania dane podľa pomôcok a ak sa s tým prvostupňový orgán nevysporiada, odvolací orgán takéto rozhodnutie nemôže preskúmať v rozsahu, ako to požaduje § 74 ods. 5 daňového poriadku.

Podľa žalobcu nezodpovedá však princípom fair-play procesu, ak žalovaný ako druhostupňový orgán vlastne „nahrádza“ nedostatky prvostupňového rozhodnutia a „obhajuje“ namietaný nezákonný postup prvostupňového orgánu uvádzajúc, že tieto skutočnosti (prihliadnutie na výhody) vlastne ani nemusí uvádzať do rozhodnutia a zákon neukladá správne orgánu postupovať inak „viac na prospech“ daňového subjektu (to ani žalobca nežiadal, namietal iba neprihliadnutie na skutočnosti svedčiace v prospech daňového subjektu).

V prípade určovania dane podľa pomôcok je povinný odvolací orgán a následne súd skúmať jednak či (1) boh splnené podmienky na tento náhradný spôsob určovania dane a v samotnom procese je povinný (2) prihliadať na okolnosti znamenajúce výhody pre daňový subjekt. Takouto výhodou, ktorú nerozporoval ani žalovaný ani súd je skutočnosť, že SBL boli označené pravou kontrolnou známkou. A ak boli označené pravou kontrolnou známkou platí, že spotrebná daň už bola zaplatená. A teda ak žalovaný mieni zdaňovať tovar z titulu § 12 ods. 2 písm. a/ musí najprv vyvrátiť, že už došlo k predchádzajúcemu zdaneniu v danej veci podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona, inak dochádza k neprípustnému dvojitému zdaneniu liehu a žalovaný vedie daňové konanie vo veci vyrubu dane k už zdanenému liehu.

Záverom k tomuto bodu žalobca v zhrnutí uvádza, že súd v konaní pochybil, keď skúmal iba splnenie zákonných podmienok pre určovanie dane podľa pomôcok, pričom sa nezaoberal námietkami týkajúcimi sa výhod pre daňový subjekt znamenajúce, že tovar bol zdanený (SBL boh označené pravou kontrolnou známkou) a preto nebolo potrebné vyrubovať spotrebnú daň na zdanené spotrebiteľské balenia liehu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 20.05.2015 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2014-47 zo dňa 26.03.2015 v celom rozsahu potvrdil. Uviedol, že skutkové a právne okolnosti daňového prípadu uvádzané žalobcom v odvolaní v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný vyjadroval už v predchádzajúcich daňových konaniach a v konkrétnom súdnom spore v podobe písomných rozhodnutí, vyjadrení resp. priamo na súdnom pojednávaní vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.09.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z. daňová povinnosť vzniká aj dňom písm. a/ zistenia liehu, ktorý sa nachádza alebo sa nachádzal u právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ak táto právnická osoba alebo fyzická osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako vlastným.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z. daňovým dlžníkom pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 12 ods. 2 je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá písm. a/ nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zistených, ktoré sa u nej nachádzajú alebo nachádzali, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako vlastným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis správneho orgánu druhého stupňa zistil, že Colný úrad Prešov vydal dňa 24.01.2014 rozhodnutie č. 1096272/1/47672/2014, ktorým tento žalobcovi určil základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 v množstve 2,568 hektolitrov 100% alkoholu pri teplote 20°C a vyrubil spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie 15.02.2008 vo výške 2.412,36 €. Colný úrad Prešov základ dane určil v súlade s § 48 ods. 1 písm. a/, ods. 3 daňového poriadku na základe pomôcok, ktoré mal k dispozícii, a ktoré si obstaral bez súčinnosti daňového subjektu. Dôvodom vyrubenia spotrebnej dane z liehu bola skutočnosť, že žalobca v rozpore so zákonom č. 105/2004 Z.z. nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia liehu v súlade s týmto zákonom, ktoré u neho boli zistené dňa 15.02.2008 kontrolou priestorov autoservisu a príslých pozemkov parcelné č. XXXX/XX, XXXX/XX, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia I. T., ktorých vlastníkom bol W. D..

Žalovaný prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu rozhodnutím č. 1100902/147784/2014/CI zo dňa 23.05.2014 potvrdil a odvolaniu žalobcu nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/55/2014-47 z 26.03.2015, nakoľko ho považuje za vecne správne. Na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza:

Daňová povinnosť žalobcu, vznikla dňom zistenia liehu, pretože žalobca ako fyzická osoba nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z., pričom v zmysle jeho ustanovenia § 13 ods. 2 písm. a/ nebolo relevantné, či nakladal s liehom ako vlastným, keď tieto skutočnosti zistil colný úrad.

V predmetnej veci Colný úrad Prešov dňa 15.02.2008 zistil, že žalobca lieh (spotrebiteľské balenia liehu) v celkovom množstve 106 litov Bratislavská vodka jemná 40%, a 536 litov RUN 40%, ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia v súlade s § 12 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z., nevedel preukázať.

Zákonodarca v § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. kladie dôraz nielen na slová nevie preukázať, ale aj na slová „v súlade s týmto zákonom“, pričom je potrebné ich chápať a vykladať neoddeliteľne, pretože jedno bez druhého nemôže existovať. Obidve podmienky („nievie preukázať“ „a v súlade so zákonom“) musia byť dodržané kumulatívne (súčasne), preto ak čo i len jedna z týchto podmienok nie je splnená, nemožno hovoriť o preukázaní pôvodu a spôsobu nadobudnutia liehu v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. Preto žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť spotrebnú daň z liehu, ktoré vlastnil v množstve 2,568 hektolitrov 100% alkoholu pri teplote 20°C, podľa § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. v deň, keď colné úrady túto skutočnosť zistili (15.02.2008). Od tejto skutočnosti sa odvíja aj posúdenie otázky možného oslobodenia žalobcu od platenia spotrebnej dane. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že je nesporné, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť v zmysle § 13 ods. 2 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. Žalobca v danom prípade opomenul splnenie povinnosti podať daňové priznanie výzvu správcu dane na podanie daňového priznania a zaplatenie dane v odbernej lehote neprevzal. Správca dane teda postupoval správne, keď v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. a daňovým poriadkom vydal rozhodnutie o vyrubení spotrebnej dane z liehu, ktorým žalobcovi určil základ dane a daň mu aj vyrubil. Výdaniu rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu predchádzali rozhodnutia o zabezpečení tovaru a rozhodnutie o prepadnutí tovaru.

Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvého stupňa sa v danej veci zaoberal iba skutočnosťou, či boli splnené zákonné podmienky na určenie dane podľa pomôcok, avšak opomenul námietky žalobcu, týkajúce sa zákonnosti samotného procesu určenia dane podľa pomôcok, odvolací súd zdôrazňuje, že práve pri takomto určení daňovej povinnosti podľa pomôcok, správne súdy preskúmajú v prvom rade, či boli splnené zákonné podmienky pre takýto postup daňových orgánov. Navyše z administratívneho spisu, ani z obsahu žaloby nemal odvolací súd preukázané, že by správne orgány postupovali pri určení dane v rozpore so zákonom.

Nemohol prihliadnuť ani na odvoláciu námietku žalobcu, že správne orgány nezohľadnili, že spotrebiteľské balenia liehu boli označené pravou kontrolnou známkou, a teda, že spotrebná daň z liehu už bola zaplatená najvyšší súd zdôrazňuje, že na túto námietku nemohol prihliadnuť z toho dôvodu, že každá fyzická alebo právnická osoba ktorá nevie preukázať v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zistených, ktoré sa u nej nachádzajú alebo nachádzali, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako vlastným sa stáva daňovým dlžníkom a je povinná na výzvu podať daňové priznanie a zaplatiť spotrebnú daň a to bez výnimky. Navyše žalobca nenamietal tieto skutočnosti v Protokole o kontrole, kde tak mohol urobiť a správca dane by sa s nimi musel vysporiadať. Na námietky vznesené po prepadnej lehote nemohol súd preto prihliadnuť.

Preto podľa odvolacieho súdu táto námietka taktiež nespôsobuje následok nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré tento podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnil zrozumiteľne a správne a vyjadril v ňom jednoznačný právny názor, ktorý podložil relevantnými právnymi normami.

Z týchto podstatných dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa §

250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.